

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Since 1908

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

KRISZTUS VÁRÓK

Keresztyén gyülekezetekben a Karácsony ünnepe előtti vasárnapokat "adventi" napoknak nevezik. (Avent—eljövétel.) A köznép az "eljövétel" szó alatt karácsony ünnepét érti. Az adventi ünnepekre a Bibliában nincs utalás, még karácsonyra sem. Ezek az ünnepek emberi rendezések, arra szolgálnak, hogy a keresztyéneket előkészítsék Krisztus születése emlékére kitűzött nagy napra.

ADVENT

*Kitárja Csend a Kapuját,
Beengedi rajta a Hőst,
Kit vár a megváltott világ
Adventben, Karácsony előtt.*

*Adventben, Karácsony előtt
Boldog, aki várva remél,
Vigyázva néz a napba fel,
Mert minden Advent véget ér.*

*Mert minden Advent véget ér,
Jó az, Akit ígér a Csend,
Megdobban minden szív, s dicsőn,
Biztatóan Advent dala zeng.*

*Biztatóan Advent dala zeng,
S nem érti meg, ki zajban jár,
Csak kit magának tart a csend,
Aki a Karácsonyra vár.*

*Aki a Karácsonyra vár;
Bízik, remél türelmesen,
És Karácsony szent hajnalán
Jézussal az égbe megyen.*

*Jézussal az égbe megyen,
Örök Karácsony várja őt,
S megáll boldogan, győztesen
Advent után, a Csend előtt...*

S. Kárász Izabella

Olvasunk a Bibliában bizonyos "adventi" előkészületekről: *Krisztus várásról*. Ezek a személyes várások hitből és a megígért Messiás után való vágyakozásból fakadnak.

Két Krisztus-váró személyről szól az Újszövetség: *Simeonról* és *Anna* próféta asszonyról. Mind a kettő várta Isten ígéréteinek a beteljesedését. Egyik sem volt jelen a bethlehemi jászolnál, nem hallotta az angyalok énekét s nem látta a napkeleti bölcsek tiszteletadását. Az ő "karácsonyuk" az volt, amikor a gyermek Jézust szülei felvitték Jeruzsálembe, hogy Mózes törvényének a rendelkezése szerint bemutassák az Úrnak.

Az igazi Krisztus-várókat az Úr megjutalmazza a beteljesedés örömeivel. Ez az ő karácsonyi ajándékuk.

Milyenek a Krisztus-váró hívők? Lukács rövid, velős és sokat mondó szavakkal jellemzi őket.

SIMEON

"Igaz és istenfélő." Ne legyünk túl szigorúak, ne siessünk bírálattal s ne mondjuk ki, hogy nincs igaz ember a földön. Az "igaz és istenfélő" szavak azt jelentik, hogy Simeon hitt az Úr ígéréteiben. *Hívő volt*. Krisztus várásához hit kell. A karácsony jön évről évre, ehhez nem kell hit. Legfeljebb az kérdéses, hogy megérjük-e?

A Krisztus-várás több, mint reménykedés. Ez a várás egyet jelent Krisztus fogadásával. Simeon a kisded Jézusban nem a "Jézuskát" látta, hanem Isten üdvözítő kegyelmének a megjelenését. Hitszemeivel látta Krisztus munkáját. Krisztus a népek megvilágosítója és Izrael dicsősége!

Szomorú jelenség az, hogy Izrael népe, akit János evangéliuma úgy

jelez, hogy az "övéi," nem fogadta be s Krisztust nem tartja dicsőségének. Pedig Izrael népének látnia kellene, hogy mit jelent részére Krisztus még ma is. A zsidók akarva, nem akarva a keresztyén népek segítségére támaszkodnak egyénileg és nemzetileg. Nincs a ma fennálló Izrael országának erősebb támasza, mint Amerika és Anglia, bár ezek az országok is csak kis mértékben követik az Úr Jézus tanítását. De ha történetesen a két ország lakói mohamedánok, vagy budhisták lennének, barátra és támogatóra találna e Izrael népe?

Krisztus dicsőségét hirdeti az a tény is, hogy izrael népe sokszor hivatkozik arra a tanításra, hogy "szerezzétek ellenségeiteket is," amikor védelmet keres Krisztus követőinél és tudja izrael népe jól, hogy az Úr Jézus igazi gyermekei megadják a kért védelmet.

Simeon hitt Istenben és szolgált az Úrnak. Hogyan lehetett szívében olyan erős hit? Lukács evangélista megmondja: "A Szentlélek vala ő rajta." Pál apostol írásából tudjuk, hogy a hit a Lélek ajándéka. Most már megértjük, hogyan lehetett az, hogy Simeon a "Lélek indításából" ment a templomba, pont abban az órában, amikor a szülők odavitték a gyermek. Ezek után az is tisztán áll előttünk, hogy ugyanaz a lélek volt az, aki rámutatott a megígért Messiásra.

Krisztus várás nem Karácsony várás, hanem boldog beteljesedés.

ANNA

Lukács Annát prófétaasszonynak nevezi. Hogy ez a prófétaág külön tisztséget, hivatalt, vagy egy képeséget jelentett, amelyet a nép, valamint az akkori vallásos vezetők is felismertek, azt nem tudjuk. Tény az, hogy a templom területén lak-

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla. 32905

Editor:

Dr. BELA UDVARNOKI
609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855
Tel.: (919) 398-4646

Associate editor:

Mrs. MICHAEL MATRAI
782 S.E. Vance Circle
Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 727-7271

A szerkesztő bizottság tagjai: **Novák László,**
Dr. Henry Austin, Molnár Balázs.

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, Fla. and Additional Offices.

SUBSCRIPTION FEE: \$10.00 per year

Send subscription and

change of address to:

Mrs. MARY STEG

321 Wilbur Ct., Palm Bay, Fla. 32905

Tel.: (305) 723-0864

F O N T O S:

Címváltozásukat kérjük jelentsék

Mrs. Mary Steg lapkezelőnek.

A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sür-
gós hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal
beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: LASZLO NOVAK, 119 Adams
Road, R.F.D. 2., Londonderry, N.H.
033053. Tel.: (603) 432-8539.

Alelnök: DR. HENRY AUSTIN, 2 High
Street, New Brunswick, N.J. 08901. Tel.:
(201) 545-1392.

Titkár: REV. WILLIAM B. MOLNAR,
92 Thunderbird Drive, Naugatuck, CT.
06770. Tel.: (203) 723-1568.

Pénztáros: LOUIS DRESCHER, 2636 East
124th St., Cleveland, OH 44120. Tel.: (216)
231-0038.

Misszió és Irodalmi Bizottság elnöke: REV.
GEORGE M. ROWE, 714 Stratfield Road,
Fairfield, CT. 06430. Tel.: (203) 366-7240.

Pénzügyi Bizottság elnöke: ELMER KISH,
924 Congress St., Fairfield, CT 06432. Tel.:
(203) 259-3276.

Bethesda Otthon Igazgatója: ERNEST J.
KISH, 748 Fordham Road, Palm Bay, FL.
32905. Tel.: (305) 723-3288.

HISZEK URAM

Dr. Udvarnoki Béla könyve,
kapható a szerzőnél:

609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855

A könyv ára 5.50 dollár
(kanadai dollárban 6.00)

hatott s ez azt mutatta, hogy kivált-
ságos kezelésben részesült.

Anna imádsággal és böjtöléssel
szolgált Istennek. Isten szolgálja volt.
Anna további szolgálata két részből
állt: *hálát adott és hirdette* minden-
kinek, "akik Jeruzsálemben a vált-
ságot várták," hogy ez a váltság meg-
érkezett. A váltság szó megváltást
jelent s ezt a verset úgy is írhatnánk,
hogy akik a Megváltót várták.

A prófétaasszony nem tudhatta,
hogy kik azok, akik a megváltást vár-
ják, de hirdette azt, amit az Úr kö-
zölt vele. Volt aki örömmel vette
az üzenetet és volt, aki nem méltat-
ta figyelemre az Úr szolgálója szavát.

A lényeges dolog Simeon és
Anna Krisztus-várásában az a tény,
hogy Isten a benne bízokat, a neki
szolgálókat megjutalmazza *bizo-*
nyossággal. Simeon boldogan ál-

dotta az Urat: *Látták az én szemeim!*
Anna prófétaasszony hálaadással
tett bizonyosságot, látta az Üdvözítőt,
Isten ígérétenek a beteljesedését.

Ez a két "adventet" váró hívő *sze-*
mélyt várt és nem ünnepet. S ami-
kor az Úr megjelent személyt ünne-
peltek és nem ünnepnapot. Ekként
ünneplésük valóban az Úr tetszése
szerint való volt. A karácsonyi bol-
dogságuk nem múlt el a napokkal.

A két Krisztus-váró, istenfélő sze-
mély megtanít arra, hogy igazi, bol-
dog karácsonyuk csak azoknak lehet,
akik Krisztust, mint Megváltót éle-
tükbe fogadták. A karácsonyi fény,
az ének, az ünneplés, az ajándékok
felett való öröm múltó érzelem.
Mindez lehet a test érzése. De Krisz-
tussal való találkozás, a földrejtő
Megváltóról való megbizonyosodás,
örökké tartó öröm. — U. —

Szemle

IFJÚSÁGUNK ÜGYÉRŐL ÍRUNK
ismét. Írunk, mivel az ifjaink ne-
künk drágák és mivel a mieink, azt
szeretnénk, ha mind az Uré is len-
ne. Ha az Úré lennének, milyen bol-
dogok lennének, ha magyar gyüle-
kezeteinkben láthatnánk őket lel-
kileg fejlődni és az Úrnak szolgálni.
Írunk azért is, mivel bizonyos mér-
tékű lelkiismereti furdalásunk van.
Nem foglalkoztunk velük eleget és
nem tettünk meg mindent, hogy
gyülekezeteinkben tartsuk őket.

Iskoláztattuk őket nagy áldoza-
tok árán s az angol nyelv lett az élet-
nyelvük s mégis azt akartuk, hogy a
lelki munkát magyarul végezzék.
Halljuk az érveket: "Fenn kell tar-
tani a magyar nyelvet gyülekeze-
teinkben, mivel az idősebbek ezt
jobban értik és szeretik és mivel sok
megtéretlen magyar él köztünk,
ezeknek szükségük van a magyar
nyelvű ige hallására." Ifjaink nem
kérdték meg: "Ha mi az angolt
jobban értjük, ki veszi a mi igényün-
ket tekintetbe?" Azt sem kérdték
meg, hogy ha egy megtérendő ma-
gyarért fenn kell tartani a magyar
nyelvi szolgálatot, mit kell tenni a
hívó ifjúságnak a gyülekezeteinkben
való megtartásáért? Nem kérdtek,
egyszerűen eltávoztak s ezzel nem
csak a magyar szótól, hanem ma-
gyar származásuktól, magyar nem-
zeti érzésüktől is elszakadtak.

Ezért írunk ismételten, még

akkor is, ha sokan úgy vélik, hogy a
megoldástól lekéstünk s ifjainkat
visszaédesgetni már nem lehet.

A BAJ MEGÁLLAPÍTÁSA *nem*
segít, ha nem találunk megoldást.
Burkolt és nyílt vádemelések nem
fogják orvosolni a bajt. Hangzatos
szólamok, hogy a magyar missziót

Amerikában csak magyar nyelven
lehet megmenteni, idejét múlt be-
szédek, amelyeknek az itteni tapasz-
talat ellentmond.

Fenn kell tartanunk a magyar ige-
hirdetést, a magyar gyülekezeteiket
mindaddig, amíg az Úr ügye és a
misszió érdeke kívánja. Hogy ezt a
szándékot meddig tartjuk, vagy tart-
hatjuk kivihetőnek, azt csak mi,
Amerikában élő magyar baptisták
állapíthatjuk meg. Ehhez a meg-
állapításhoz nyugodt, békés, befo-
lyásmentes és az Úr ügyét mindenek
fölé helyező elgondolás kell.

A kérdés, amely feleletre vár az:
hol van az a pont, ahol gyülekeze-
teink magyar nyelvi érdeke és ifjú-
ságunk angol nyelvi igénye össze-
egyeztethető és a jövő kialakulása
szempontjából kielégíthető? Ne té-
veessenek meg azok a hangok, ame-
lyek a nyelvet fontosabbnak tart-

ják, mint a lelket. Kérdezzük meg a hangadókat, hogy hol vannak felnőtt gyermekeik? Miért nem tartoznak a magyar lelki közösségbe? Mennyi azoknak a száma, akiket a világból megmentettünk és mennyi azok száma, akiket a nyelv kérdése miatt elvesztettünk? Kérdezzük továbbá: növekednek, fejlődnek-e a magyar gyülekezetek, mivel minden szolgálat magyar nyelven megy végbe?

Gondoljunk egy másik, Amerikában létező nemzetiségi baptista munkára, a német baptista szövetségre. Ebbe a német szövetségbe tartozó gyülekezetek nyelve túlnyomórészt angol. De ezek az angol nyelvű németek megtartották szövetségüket, nemzeti érzésüket, tudatukat és volt hazájuk iránti érdeklődésüket, holott ennek a szövetségnek a nevében nem szerepel a német szó. Az a szép magyar mondás, hogy: "Nyelvében él a nemzet", itt Amerikában más értelmezést nyer, mint az őhazában. A nemzetiségi érzés fenntartására a nyelv mellett van más mód is. Itt az Újhazában az a kifejezés, hogy: "I am a Hungarian," majdnem többet jelent, mint az Őhazában az a vallomás: "Magyar vagyok."

Baptista gyülekezeteinkben a magyarságunk célja hármas: hirdessük az Evangéliumot, úgy amint a lelkek érdeke kívánja: ne engedjük, hogy rosszul értelmezett magyarságunk eltávolítsa tőlünk gyermekeinket: és tegyünk meg mindent, hogy ifjaink szívében maradjon meg a magyar

nemzet és nép szeretete és magyar származásuk megbecsülése.

Ha a magyar nyelvű ígéhirdetéssel — magyarokat itt Amerikában már nem, vagy csak elenyésző kis számban lehet az Úrhoz vezetni, de fiataljaink nagy számban, vagy az angol gyülekezetekbe húzódnak, vagy a világba mennek és, ha az idősebb magyar testvéreink eltávoznak az élők sorából, meddig lehet fenntartani a magyar missziót? Mindenki tudja, hogy magyar szövetségünkben sokkal több az elhunytak száma, mint amennyi csatlakozás és alámerítés van. Nem javítja meg ezt a véget jelentő helyzetet, hogy az utóbbi években néhány kedves magyar testvérünk érkezett Erdélyből. Ezek az atyafiak "tartják a lelket" egy-két gyülekezetben, de terjeszkedést, növekedést az ő jelenlétük sem hoz.

* * *

EGY GYAKORLATI LÉPÉS lehet a megoldás felé az, hogy vonjuk be az ifjúságot az orvoslást kereső törekvéseinkbe. Az ő jövőjükéről van szó. Hallgassuk meg őket, mit kívánnak, mi az őhajuk és mi az ajánlatuk? Ajándékozunk meg őket bizalmunkkal.

Amerikába vándorolt magyar testvéreink, amikor eljöttek szülőföldjükről, tisztában voltak azzal, hogy nem csak a kies magyar vidéket, a ringó búzamezőket, a magyar szokásokat, a magyar pénzt hagyják el, hanem előbb-utóbb a magyar nyelvet is. Amerika a vállalkozó szellemű és természetű bevándoroltak országa lett. Ezért lett az új haza előrehaladó ország, amely alkalmat és jólétet nyújtott a bátraknak.

Nézzünk most szembe ugyanazzal a bátorsággal az előttünk álló problémákkal. Vegyük tudomásul, hogy a nyelvi probléma idejételünk természetes velejárója.

Határozottabb és gyakorlati formában a fenti gondolatok úgy válhatnak működő valósággá, ha ifjúságunknak gyülekezetenként és konvencióként megadjuk az alkalmat ismételten, hogy a jövő kérdéseivel velünk együtt foglalkozzanak. Alig találok hasznosabb értekezést annál, mint ha ifjak és vének egybegyűlnek és az Úr ügye javáról és előmeneteléről tárgyalnak.

* * *

KEDVES TESTVÉREIM AZ ÚRJÉZUSBAN: Milyen jó, hogy van egy

lapunk, mely összeköt minket örömeinkben és bánatainkban.

Milyen jó, hogy vannak lelkitestvéreink akik tudják, mit jelent sírni a sírókkal és örülni az örülőkkel és akik úgy is igyekeznek betölteni Krisztus törvényét, hogy segítenek a teher hordozásban. Több, mint száz GET WELL lapot kaptam, melyekben kedves testvéreink kifejezték érzelmeiket és ígérték imáikat. Egyesek felhívtak telefonon. A közelebb lakók eljöttek meglátogatni a kórházban és otthonunkban. Mindez sokat segített a gyógyulásban, amely az orvos szavai szerint csudálatos. Feleségemmel együtt köszönjük testvéreinknek ezt a nagy segítséget.

Milyen jó, hogy van egy Istenünk, Aki azt mondja: "Nem maradok el tőled, sem el nem hagylak téged." Ezért bizakodva mondjuk: "Velem van az Úr nem félek, ember nem árt-hat nekem" (Zsidókhoz írt levél, 13:5b-6).

Milyen jó, hogy mi is szegény segítségre szorult gyenge egyének, adhatunk valamit Istenünknek. Azt mondja az Ige: "Adjatok hálát az Istennek, az Atyának mindenkor mindenért, a mi Urunk Jézus Krisztus nevében" (Eféz. 5:20). Nem könnyű mindenkor mindenért hálát adni, de sokkal áldásosabb és megnyugtatóbb, mint bármi más.

Hála az Úrnak az orvosok nem találtak semmi betegséget, amely okozója lett volna elesésemnek lakásunk előtt, július 15-én. Én sem tudom, miért estem el. A tény az, hogy megtörtént és combomban kettétört a csont. Két hetet töltöttem a kórházban. Nagy fájdalmaim nem voltak, amiért ismét az Úré legyen a dicsőség. A csont szépen gyógyul és reményem az, hogy nem sokára mankó nélkül járhatok, Isten segítségével.

Azt hiszem, hogy érdemes emlékeztetni kedves olvasóinkat arra, hogy milyen nagyon fontos, hogy mindenkinek legyen elegendő kórházi és orvosi biztosítása, mert a költségek kegyetlenül magasak.

Testvéreim, szeressük egymást, törődjünk egymással, imádkozzunk egymásért. Soha nem tudjuk, hogy kinek, mikor van különös szüksége Isten segítségére. Ő az Ő segítségét is készségesen és szemrehányás nélkül adja azoknak, akik hittel kérik Tőle.

Isten áldását kívánja részetekre,

Molnár Balázs

ÉRTESÍTÉS

Amint ezt már közöltük az Evangéliumi Hírnök olvasóival, a füzet alakban eddig megjelent "Bibliamagyarázó" 1982 január havától kezdve lapunkban, az Evangéliumi Hírnökben fog megjelenni, ugyancsak "Bibliamagyarázó" cím alatt. A január 3-i vasárnapi iskolai lecke a december 15-i számban fog megjelenni. Azután következő minden számban két-két lecke fog jönni. (Amelyik hónapban öt vasárnap van, abban a hónapban az egyik számban három leckét hozunk.)

Kérjük olvasóinkat és a vasárnapi iskolába járókat, hogy őrizzék meg lapunkat és vigyék magukkal a vasárnapi iskolai órára. Bibliát is vigyen magával mindenki, mivel a bibliai szöveget nem közöljük.

Igyekszünk arra, hogy a leckék egy-két héttel a sorra kerülés előtt olvasóink kezében legyenek.

A baptisták Kelet-Európában

A déli baptisták külföldi misszió társasága lapja, a *The Commission* február—márciusi száma majdnem teljes egészében a kelet európai baptista misszióval foglalkozik. Kelet-európa a kommunista uralom alatt álló országokat: Albániát, Bulgáriát, Csehszlovákiát, Kelet-Németországot, Romániát, Magyarországot, Jugoszláviát, Lengyelországot és Oroszországot jelenti. A cikk legnagyobb részét *Martha Skelton, Dr. John A. Moore és John David Hopper* írta. Magyarországról 5 szép színese képet közöl a lap, főként Budapestről, sajnos egyik kép sem baptista vonatkozású. Örömmel láttuk a lapban a kolozsvári imaházat, amint David Hopper prédikál (tolmáccsal) és amint Dénes Ferenc helyi lelkipásztor mosolyogva hallgatja az ige hirdetést. Megtutdtunk a képekből még egy minket magyarokat érdeklő tényt. A bukaresti szeminárium egyik tanára magyar: *Kulcsár Sándor*, aki az Őszövetséget és a héber nyelvet tanítja.

A lap statisztikát is közöl a kelet-európai baptisták számáról. Az adatok szerint a baptisták száma ez: Bulgária 650, Csehszlovákia 3978, Kelet-Németország 21.193, Magyarország 12.000, Lengyelország 2539, Románia 160.000 és Oroszország 545.000 (a magyarországi baptisták száma 1974 óta azonos, kerek 12 ezer).

Egy külön kis cikk közli, hogy az amerikai külföldi misszió társaság ez évben "46.000 dollárt irányzott elő a budapesti szeminárium részére. A misszió társaság az 1980. decemberi ülésén 50.000 dollárt szavazott meg a békési imaház renoválására, amelyet az 1979. évi földrengés súlyosan megrongált."

A magyarországi misszióról a lap keveset ír, a rövid részletben Dr. John A. Moore a többek között ezt mondja:

"Under communist rule, restrictions have generally been in the difficulty of securing building permits, strict control over publications and elimination from Baptist union leadership of any who will not co-operate fully with the state authorities."(*)

Magyarul: "A kommunista uralom alatt a megsemmisítések főképp új

építkezési engedélyek megnehezítéséből, az irodalom szigorú ellenőrzéséből és mindazoknak, akik az állami hatóságokkal nem működnek teljes mértékben együtt, a szövetségi vezetésből való eltávolításából áll."

A romániai baptisták számával kapcsolatban meg kell jegyeznünk azt, hogy a közölt számba foglalták az erdélyi magyar baptistákat is. Hogy Erdélyben mennyi magyar baptista van, azt az erdélyiek is csak hozzávetőleg tudják. Egyesek szerint

Erdélyben több magyar baptista van, mint Magyarországon. Ezt a hírt nem lehet ellenőrizni. — U. —

(*) Dr. Moore-ról tudnunk kell, hogy évtizedekig képviselte az amerikai déli baptista szövetség Külmisszió Társaságát Európában, előbb, mint misszionárius Jugoszláviában, majd mint tanár a Rüsschikon-i (Svájc) Nemzetközi Baptista Szemináriumában s az utóbbi húsz éven keresztül a nevezett Külmisszió Társaság kelet európai megbízottjaként szerepelt. Sokszor járt Magyarországon, tárgyalt a baptista vezetőkkel s közbenjárására sok tízezer dollár segítséget kaptak óhazai testvéreink. Dr. Moore jól ismeri a magyarországi vallási és politikai helyzetet és megállapításai hitelesek. Dr. Moore kb. 4 év óta nyugalomban van s Texas államban él. — U. —

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Józsefné

Nő konferencia elnök:

Bányai Sándorné

Alelnök: Ifj. Sebestyén Jánosné

Titkár: Novák Lászlóné

Pénztáros: Mrs. Henry Austin

A PÉNZ PRÉDIKÁCIÓJA...

(II.)

A MÁSODIK, ami a szegény aszszony pénzére van írva az, hogy ő nem a feleslegéből adott, hanem minden vagyonát odaadta. — Nem morzsákat szórt az Isten asztalára, hanem mindent odaadott az áldozat oltárára. Az adakozásnak csak akkor van értelme, ha áldozat is! Ha nemcsak a kéz könnyű mozdulata adja fölösleges fillérekből, hanem a szív is odasimul hozzá, valami olyannal, ami drága és értékes, ami oda van nőve a szívünkhöz. Ami nem alamizsna, nem könyöradomány, nem lelkiismeretnyugtató morzsa, hanem életre elindító kenyér! Vidáman segítő szolgálat. Az embereknek nem az adott igazán, aki alamizsnát, száraz kenyeret adott nekik, hanem aki jószóval, szívvel és komoly segítség-gel elindította őket a kenyér és az öröm, az élet és az üdvösség felé. Istennek nem az adott, aki néhány fillért vetett a perselybe, aki gazdag idejéből egy üres órát Istennek aján-dékozott egy vasárnapi templomban, hanem az, aki előbbre vitte Isten ügyét, Isten országát, Isten népének sorsát talán pénzével, talán a Jézusnak átadott szívével. Aki a maga egyszerű "2 filléres" életével Isten gazdag és gazdagító vagyona lett, mert önmagával tette szebbé ezen a földön Isten gyönyörű világát.

Ennek az asszonynak nem a pénze, hanem a példája világít évezredekben át... Vajon az én életem példája kinek világít?! Nem vagyok-e

Istennek, embereknek szemében nyomorultan elgurult... elfelejtett "2 filléres"?!

A HARMADIK írás a szegény aszszony pénzén az, hogy azzal az elszánt mozdulattal, amivel utolsó 2 fillérét a perselybe vetette, arról tett bizonyosságot, hogy teljesen Istenre bízta magát. — Nem támaszkodik többé a maga szegénységének a törekény botjára, hanem ráhajlik a gazdag és gondviselő Isten hatalmas karjára.

Isten nem azt akarja, hogy most minden pénzünket beledobjuk a perselybe, hanem azt példázza, hogy teljesen és mindenestül Őreá bízunk magunkat. Sorsunkat és kedveseinket. Hazánkat és holnapunkat. Isten azt akarja, hogy Őelőtte éljünk úgy, ahogy Ő akarja, úgy, ahogy Ő parancsolja, mert Ő örökké lát minket. Hitben és jó munkában.

Oltárt faragott kemény márványból a művész... Munkatársai csodálkozva látták, mennyi gonddal készíti azt a részét is, amelyik a falhoz kerül. Miért dolgozol ki ezt az oldalát is — kérdezte valaki — hiszen ezt nem látja majd senki. De igen — felelte a művész —, látja majd az Isten!

Úgy állj meg a persely mellett, a műhelyed, az otthonod, a haza és a templomod oltára előtt, úgy költsd a pénzedet, az életedet és az üdvösségedet, hogy minden pillanatban látni fog — az Isten! Friedrich Lajos (Erős Vár)

EREDMÉNYES IMA

*Kedves Testvéreink! Mivel közele-
dik az év vége, hadd készítsen fel
bennünket az 1982-es imahétre J. O.
Sanders füzetének üzenete.*

BEVEZETÉS

Az imádság paradox. Egyetlen lelki gyakorlat sem olyan keveréke a komplikáltságnak és az egyszerűségnek, mint az ima. Ez az a legegyszerűbb beszédforma, melyet a csecsemő ajka is megkísérelhet, s mely egyben a legmagasabbrendű dallam; olyan, amely a **FENNSÉGESHEZ** jut el!

A magaskorú filozófusnak ugyanolyan fontos, mint az egyszerű fiatalnak. Az ima pillanatszerű felkiáltás, de ugyanakkor életreszóló magatartás is. A hit nyugalmának és egyben a hit harcának kifejezője. Agonizálás és extázis. Alárendelt és mégis tolakodó. Istenbe kapaszkodó, s egyben a sátánt megkötöző. Egyetlen tárgyra összpontosítható, vagy az egész világot átfogó. Lehet alázatos vallomás, vagy elbűvölt imádat; Egyszerű emberek szinte mindenhatósággal felruházó. Nem csoda tehát, ha legnagyobb gyakorlója úgy kiált fel, hogy: *“...amit kérnünk kell, amint kellene nem tudjuk.”* (S utána hamar hozzáteszi, hogy *“...a Lélek segítségére van a mi erőtelenségünknek... esedezik érettünk kimondhatatlan fohászkodásokkal. Aki pedig a szíveket vizsgálja, tudja mi a Lélek gondolata, mert Isten szerint esedezik a szentekért”* (Róm. 8: 26–28).

Nem különös tehát, hogy dacára annak, hogy legtöbbször meg vagyunk győződve a könyörgés nagy kiváltságáról és fontosságáról, mégis szinte mindannyian gyenge ellenszenv “rákfenéjével” vertek vagyunk az imádsággal kapcsolatban? Miért, hogy az Úrhoz való közlekedés nem jelent számunkra természetes gyönyört? Bár ajkunkkal hirdetjük értékét és hatóerejét, mégis oly gyakran elhanyagoljuk annak gyakorlását. *“Mikor imádkozni készülök — vallotta meg egy kiváló keresztyén — észreveszem, hogy szívem nagyon kedvetlen az Úrhoz való fordulásra, s amikor Vele van, akkor meg kedvetlen az ottmaradásra.”* Az önfegyelem gyakorlására van ebben nagy szükség!

“Ha érdemtelennek érzed magad az imára — tanácsolta egy idős szent, ne engedj ennek az érzésnek. Akkor is törekedj és igyekezz a csendeségre, amikor úgy érzed, hogy nem tudsz imádkozni.” Ez többek között az egyik terület, ahol igénybe vehetjük a Szent Lélek ígért segítségét.

A közbenjáró ima sok időt igényel, de vajon lehetne-e ennél jobban kihasználni az időt? Az idő az az elem, amelyből látszólag világszerte krónikus hiány van. Ez azonban feladataink elhanyagolásakor csak egy kedvező kifogás. Figyelemre méltó az a tény, hogy mindig találunk időt arra, amit nagyon el akarunk végezni. Valóságban tehát az alapvető probléma nem az idő tényezőjében, hanem akaratunkban és vágyunkban rejlik. Mindannyian elég idővel rendelkezünk, s magunk döntjük el ügyeink szükségességi fokát. Amit fontosnak tartunk, azt automatikusan előtérbe helyezzük. Ha tehát imaéletünk hiányos, akkor ez azért van, mert ezt nem tartjuk alapvető fontosságúnak. Pedig Urunk számára az ima alapvető szükség volt. Az imádsággal töltött időnk attól függ, hogy, hogyan osztályozzuk feladatainkat. Ha egyetértünk Krisztussal annak elengedhetetlen fontosságával kapcsolatban, akkor lesz időnk rá.

Az ígéren világos a tanítás arra nézve, hogy az ima egyrészt harc: *“Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen az élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak. Annak okáért vegyétek föl az Istennek minden fegyverét... Minden imádsággal és könyörgéssel imádkozván minden időben a Lélek által és ugyanezen dologban vigyázzán minden állhatatossággal és könyörgéssel minden szentekért”* (Ef. 6:12, 13, 18). Az ima ezen formájában három személy szerepel: az Isten és a világ fejedelme (az ördög), között ott áll az imádkozó ember. Bár önmagában

szánalmasan erőtelen, mégis fontos gócpontot foglal el ebben a megadás nélküli harcban. Eme hitharcban tanúsított hatalma és ereje nem veleszületett tulajdonsága, hanem a Kálvária Győztesével való egyesüléséből nyerte.

“A Sátán semmi mástól nem retteg úgy, mint az imától”, írta Samuel Chadwick. *“Egyetlen és legfőbb gondja az, hogy hátráltassa a szenteket az imában. Az imádságtalan munkától, az imádságtalan vallástól nem fél. Nevet fáradozásainkon, csúfolja bölcsességünket; de remeg, amikor imádkozunk!”*

A “Kína Belső Misszió” történelmében sok krízis fordulópontja akkor állt be, amikor a misszió munkások imával és böjtöléssel szálltak szembe a helyzettel. Ezen módszer által sok kemény város és megközelíthetetlen szív nyílt meg, sok anyagi szükségre jött megoldás, sok személyi probléma simult el. Az Új Testamentumban a böjtölés mindig önkéntes alapon történt, de a feljegyzések azt mutatják, hogy ehhez akkor szoktak folyamodni, amikor különös kísértésben voltak (Mát. 4:2); amikor távoli vidékek evangélizálásával foglalkoztak, (Csel. 13:1-3); amikor egy gyülekezet erősítésében lelki tusa folyt (Csel. 14:21-23); vagy amikor valamilyen kemény helyzetben másként nem értek el eredményt (Mát. 17:21). Ma is komoly szerepe van a böjtöléssel egybekötött imának, ha nincs is elrendelve ennek gyakorlása.

Ezen füzet rövid tanulmányai több javaslatot tesznek az eredményes ima előfeltételeivel kapcsolatban, melyeket a Bibliában említett imádkozó férfiak és nők életével támaszt alá. Az itt leírt tanulmányok abban a reményben lettek összeállítva, hogy másoknak segítség és támasz lehessen.

Fordította: Mátraié
(Folytatjuk)

A második halált csak az kerülheti el, aki másodszor is megszületett.

Amit szeretsz és amit gyűlölsz, megmutatja, hogy ki vagy. (B. J.)

Isten tegnap és ma mindig ugyanaz, de a történelem folyamán sok szerepet tölt be. (B. J.)

Karácsonyi "Ige-sűrítmények"

Udvarnoki András

Vajon, az idei Karácsonykor, a túlterhelt gyomra mellett, hány ember fogja a lelkét éheztetni?

Az okos szűzek adventi mécsese, az Isten ígéje. (Zsolt. 119:105.) A Bibliát pedig, világolón hasznos mécsessé a "hit" olaja teszi, még hozzá "örökmécsessé".

Hit, illetve olaj-nélküli adventezésnek, "feketekarácsony" lesz a vége!

Advent, a Vőlegény és a menyasszony "táviratváltása": "Jövök"! — "Várlak"!

Karácsony a Mátkapár randevúja.

Mária, Jézussal adventez és Jézussal karácsonyoz.

Aki adventben nem karácsonyoz, az Karácsonykor fog adventezni.

Mária, "gyanú" alatt adventez, de felemelt fejjel karácsonyozhat! Gyanú-terhéből, "Éke" lett.

Jó üzletkötés: A keleti Bölcsék, Jézusra váltják be aranyukat. Rosszüzletkötés: Júdás, Jézust váltja be ezüstre.

Nem minden csillag kalauzol Jézushoz (Máté 2:1-11).

A tékozló fiú "herdál", de az Atya "adventez." Ezért "happy end" a történet vége. Atya-fiú, együtt-karácsonyoznak az atyai házban.

Gyermekek mindig van Karácsonya. Felnőttnek csak akkor, ha van gyermekük. E végből, "Fiú-gyermekek" adatott minden embernek. (És. 9:6).

Ha ember adja a karácsonyi ajándékot, annak mindég lesz dohos penészaga. Különösen, ha az ajándékot a "szokás," vagy az "udvariasság" postásai kézbesítik ki. Csak a "szeretetadományoknak" van "fenyőillata".

Milyen szégyenletes, hogy amikor Jézus látogatását jegyezzük be előjegyzési naptárunkba, akkor Ő helyette kereskedelmi ügynököket fogadunk.

Az igazi Karácsony "mindennapos", de nem "hétköznapi."

Gondterhelten menekül a szent-Szülepar, csak a "Gyermekek" és a teherhordó szamaruk nyugodt.

HÍREK

Öt romániai, bebörtönzött hívőt szabadlábra helyeztek.

A baptista világszövetség hírszolgálatára jelenti, hogy öt romániai baptista és pünkösdi hívőt öt évi börtönre és magas pénzbüntetésre ítélték. Dr. Gerhard Claas, a világszövetség titkára és Dr. Duke K. McCall a világszövetség elnöke ez év márciusában Romániában jártak és lépéseket tettek a román hatóságoknál az öt hívő szabadonbocsátása érdekében. Hasonló lépéseket tettek a nyugat-német baptisták is. Az öt testvért augusztus 23-án kiengedték a börtönből.

Keresztyének Romániában és világszerte örvendenek a jó hír felett.

*

Segély a lengyel baptistáknak.

A baptista világszövetség híradása szerint Piotr Dajludzionek, a lengyel baptista szövetség elnöke segély kérelemmel fordult a nyugaton élő baptistákhoz, s javasolja, hogy az adományokat juttassák el a nyugat-német baptistákhoz a "Diakonisches Werk" címén.

A nyugat-német baptisták teherautókon szállítják 5-10 kilogrammos csomagokban az ajándékozott élelmiszert, a baba-eledelt, szappant és ruhaneműt a lengyelországi baptista gyülekezetekhez.

A nyugat-német baptisták eddig kb. 300.000 német márka értékű segélyt nyújtottak a lengyel baptista testvéreknek.

Karácsony gondolata, mennyei nagypéntekben fogant... Jézus "kenőzísában" (Fil. 2:5-8). Ezt az áldozatos nagypénteket fordította az Atya karácsonyozó húsvétára.

Akik nem kerülnek el a kereszthordozó nagypénteki életet, azoknak lesz Húsvétjuk, Karácsonyuk és Jézusuk!

"Csendes éj" — az 1980-as esztendő műfordításban:

Zajos éj, közönséges éj

Mindenek nyugtalansága mély

Szent Fiú, ne aludj!

Ébredj és jöjj, amíg nem késő.

Olvassuk, tanulmányozzuk a Szentírást

Vasárnapi iskolai lecke: dec. 20.

Jézus, az Üdvözítő. Luk. 2:1-20;

Ap. Csel. 13:13-44; I. Ján. 4:13-16.

Dec. 14, h. Jézus születése. Luk. 2:1-7.

Dec. 15, k. A pásztorok. Luk. 2:8-14.

Dec. 16, sz. Megtalálják a gyermeket. Luk. 2:15-20.

Dec. 17, cs. Isten Atyáinkat választotta. Ap. Csel. 13:16-25.

Dec. 18, p. A hírközlő. Ap. Csel. 13:26-33.

Dec. 19, sz. Bűnbocsánat. Ap. Csel. 13:34-41.

Dec. 20, v. Bennünk lévő szeretet. I. Ján. 4:13-19.

Aranymondattal: "...Megtaláltuk a Messiást (ami megmagyarázza azt teszi: Krisztus)"; (János 1:41/b).

Vasárnapi iskolai lecke: dec. 27.

Jézus, a Messiás. Márk 8:27-29;

Luk. 24:25-26; Ján. 1:35-42;

Ján. 7:25-31.

Dec. 21, h. Isten felkent. És. 61:1-7.

Dec. 22, k. Isten Jézussal van. Ján. 8:21-30.

Dec. 23, sz. Pál hirdeti Krisztust. Ap. Csel. 17:1-10.

Dec. 24, cs. Vélemények Krisztusról. Márk 8:27-30.

Dec. 25, p. Hogyan megy Krisztus a dicsőségbe? Luk. 24:13-27.

Dec. 26, sz. Ime, az Isten Báránya. Ján. 1:35-42.

Dec. 27, v. Jézus tanít a templomban. Ján. 7:25-31.

Aranymondattal: "Megtaláltuk a Messiást" (Ján. 1:41/b).

1982. január 1-től kezdve

az Evangéliumi Hírnök előfizetési díja: 12. — dollár.

What should Christmas bring?

(An imaginary letter for Christmas gifts)

"You have been coming to my house a long, long time, and I still look forward to your Yuletide visits. I have never had to ask you for anything, leaving it to you to bring me whatever you thought I deserved, and most of the time you have made me ashamed of myself by your generosity. But this year I am coming to you with the heart of a child, asking that you permit me to give you a list of the things I would most like to have this Christmas. First on my list I would that you would bring me *strength of mind and purpose* to go steadily on my way, regardless of all the difficulties that have beset me throughout the year. Bring me the *patience* I need to be kind to those who would and have hurt me. Bring me an understanding and forgiving heart.

Bring me the *ability to rise above the petty things* of life: to remain calm in the presence of conflict; to be diplomatic when in the midst of jealousy. Bring me the *knowledge* that I may know how to handle personalities with whom I come in contact, to the end that they may overlook the bad in me and see only the good. Close my eyes to the faults of those whom I may contact and let me see only their virtues. I would have you bring me *physical strength and mental energy*, so that I might stand up beneath the labor of love which I long ago took up, I would that I may *keep my heart and mind young*, and that I may always be alive with enthusiasm concerning the welfare of others. Give me the

proper words to say at *proper times*, that I may touch with hope and renewed faith the hearts of those who are unfortunate and discouraged. I have friends who like and love me in spite of my shortcomings. Bring me a *big bundle of blessings* that I may distribute them among these friends. I am sure I do not have any enemies, but if, by chance, there be those who misunderstand me and are unkind, bring me a special bundle of blessings that I may distribute among these. The greatest man who ever graced the calendars of time forgave those who crucified Him: why should I be less kind?

O, I want so many things. One thing I need most is *Optimism*—the optimism that will carry me safely through the remaining tough breaks in my life, that will sustain my faith in the goodness and kindness and beauty and justice of Divine Power. Bring me a whole sack full of optimism. I need much of it. Bring me the power I need to get the supply I need for the coming year, and may it be so abundant that I can share it liberally with those who have less. Give me a heart that will lead me to do for others, ignoring

any ingratitude that may come my way, and accepting, humbly, any praise that may be directed toward me. If, through my suffering, others may be made comfortable and happy, bring me the *fortitude to bear such suffering*.

Often I find myself weakening beneath the many problems that press upon me. Bring me the *iron I need to keep the blood strong*, the spine straight, the mind efficient. Around me is sorrow. Give me the power and privilege of turning some of the shadows into sunshine. There is suffering about me. Help me to change it and soften the blows of others until such blows have lost their force and health has come to those who now suffer.

Give me the *continued love*—the sincere, unselfish, sacrificing love of my beloved wife, who has walked down the highway of life with me for these many years, and let me continue to appreciate the continuing love and respect of my children. Give me the love of people, the love of neighbor and friend. And finally and this is most important, give me the *firmness of character* that will keep me humble before God, who made and sustains me, and who will some day welcome me into the peace of His loving arms. For all this I pray.

J. Ed Howe

WORTHY OF GOD'S CALLING

(Continuation)

When our children were young, we used to visit High Point, N.J. There on the top of a mountain we found a tower. From the top of the tower we could enjoy a glorious view of three states of our country. But first, we had to enter the tower through an iron gate. Inside the gate we were already safe from the wind, the sun, the heat or the cold. At the same time, we could look out through the main floor windows, and enjoy a more beautiful view than outside. But there was more. There was more for those of us who decided to walk all the way to the top.

Our family always decided to go up. The steps were steep, and our walk was difficult. So difficult that many times we got out of breath, our feet began to shake, our hearts

started to pound, and we were ready to give up. But just at the moment, when we thought that we can't take another step anymore, there was a platform. As we reached that platform, we could look back and rejoice over our accomplishments, look out and enjoy a more beautiful view than one flight below, and rest. Then, when we were rested up, we continued to climb. Again we got out of breath, our feet began to shake, our hearts began to pound, and we were almost ready to give up, when soon there was another platform. There too, we could look back and rejoice over even greater accomplishments, look out and see an even more beautiful view than before, and rest. And so we went on and on, till we reached the top. As we reached the top, our hearts swelled with joy and praise, for the

AMERICAN HUNGARIAN BAPTIST UNION RECEIPTS FOR THE MONTH OF AUGUST 1981

Home Mission

Mrs. Wilma Albright, N. Versailles, Pa. \$ 15.00;
Bethesda Home, Palm Bay, Florida \$ 350.00;
Bethesda Church, Palm Bay, Florida \$ 200.00;
— Total \$ 565.00.

*

Literature

Gospel Messenger, Treasury \$ 55.00.

*

Special Mission

Bethesda Church, Palm Bay, Florida \$ 70.00;
Hungarian Baptist Church, New York, NY
\$ 50.00 — Total \$ 120.00.

Louis Drescher, Treasurer

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: SEND FORM 3579 TO
EVANGELIUMI HIRNOK
c/o Mrs. Mary Steg 321 Wilbur Ct., Palm Bay, Fla. 32905

MEDITATION ON THE LORD'S PRAYER

(Continuation)

view was absolutely breath-taking, so that we felt compelled to loudly declare: *It was worth it all! It was worth it all!*

Today, I would like to compare my life with our tour in that tower.

When I invited Jesus into my heart, asked Him to forgive my sins, and give me a place in Heaven, I became a Child of God. Thus, I entered the tower of Heaven through the door, who is Jesus. From then on, I was inside the fold, and I was safe. I could have stayed there on the main floor. I could have been satisfied with that much, and get into Heaven by the skin of my teeth. But I wanted more. *I wanted to become worthy of His calling.* Therefore, I decided to yield my body to God, and let Him put me on the steep and narrow road upward. He accepted my offer, and began to mold, cleanse, try, and use me.

The upward road is rough. Many times I get out of breath, my feet shake, my heart pounds, and I think I can't go on. But just when I am ready to give up, there is a platform. On that platform, I can look back and rejoice over past accomplishments, look out and enjoy a more beautiful view than before, and I can rest. When I regain my strength, God puts me back on the staircase to go even higher. Again, I get out of breath, again my feet shake, my heart pounds, and I think I can't go on. But just before I give up, there is another platform where I can look back, look out, and rest. And so, I go on and on, one step at a time, on the road of becoming more and more worthy of his calling. One day I will reach the top. Then the trials, the molding and the cleansing procedures will be over, and I will gladly look back and thank God for past accomplishments, I will safely rest in the arms of Jesus, I will peacefully enjoy the most beautiful view of Heaven, and will loudly declare: *It was worth it all! It was worth it all! Thank you God for helping me become more and more worthy of your call! It was worth it all!* Irma Mátrai

"Give us this day our daily bread."

This sentence has first of all a direct meaning. It may be understood however to also include other reasonable necessities such as a home, clothing, medical assistance, etc. that are just as necessary for our earthly existence as is food. God often referred to human desires and needs in the spiritual field as hunger and thirst and to His gifts as "bread" and water. The request for our daily bread therefore is fully legitimate, but it must be preceded by an earnest effort on our part to do all we can in the way of both intellectual and spiritual achievements.

"And forgive us our debts as we forgive our Debtors." This sentence has, primarily, a direct and obvious meaning, but in addition, this same forgiveness and an attitude towards it has a bearing on the future life and preparation for that life. A sharp warning with a direct and positive meaning is included in the last five words of this sentence. It is a plain request to man to forgive his personal enemies, to cancel all ill thoughts against them before starting to pray for his own forgiveness. The request imposed by the Lord in this sentence is definite, and the person who uses the prayer cannot disregard it without rendering his own prayer ineffective. The sentence is one statement and cannot be separated. We cannot expect the forgiveness of our debts without forgiving the debts of our debtors. The principle object of the phrase is the ultimate benefit to the person who pronounces the prayer, but it also includes immediate practical results in determining his attitude toward his fellowman and in forcing him to cancel his bad sentiments and personal hatreds. This contributed to what we can call purifying the

spiritual atmosphere, a process that is more important than we can possibly realize.

"And lead us not into temptation; but deliver us from evil." The unlimited sympathy and good will of the author of this prayer to mankind is widely known and accepted. I believe however that it is not sufficiently emphasized that He knew and understood the humanity of man thoroughly and had not the slightest illusion concerning the limitations and sinfulness of mankind. The helplessness of man in the face of temptation, and the specific subject to temptation are taken for granted by the author of this prayer. He does not suggest a prayer for courage and power to resist temptation. Man is instructed to pray that the dangerous conditions be avoided. In other words, the prayer instructs us to ask not for courage and determination to win certain battles, but rather for the help of God to avoid that battle. Since temptations are an ever present part of our being, we should always be alert to the end results of knowingly being led into evil temptations.

"But deliver us from evil." This statement may be simply that we are warned of a danger, we are informed that our personal strength is inadequate to resist the enemy and we are instructed to call for help from God. It is obvious that man must do all he can to resist any evil temptations, but he must not delude himself into thinking that he can successfully resist evil without asking for and receiving divine guidance. Evil, like temptation, abounds and is ever present. The question "what is evil" is frequently answered by references to gambling, drinking, vice and crime. This cannot be disputed, but it points only to the secondary manifestations of evil. But this is not evil in its entirety. In the events that resulted in Calvary, the criminals, drunkards and gamblers as far as we know took no part. The fierce hatred for Christ was nursed mainly by church going, Bible reading puritans and by fanatical revolutionaries. Evil therefore is not solely in the character of the obvious drunkards, gamblers, murderers, etc., but evil lurks within the hearts and minds of "good" people.

(Continued)